

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

BŘEZEN 2009

č. 3

PRAVÉ, TRVALÉ A VĚČNÉ HODNOTY

Dnešní doba není nakloněna tiché, nenápadné velikosti duše, denní věrnosti v malém, samozřejmému plnění povinností, svědomitosti a upřímnosti. Mnohé tyto vlastnosti, které se našim předkům zdály nejvyšší chvályhodné, připadají současnému člověku zastaralé, nudné, možná až trapné.

A přece u světce měsíce března – Sv. Josefa – můžeme právě mluvit o těchto tichých ctnostech, pro které mu Bůh svěřil svého vlastního Syna.

Přes povrchnost naší doby, která je velká slovy, ale malá činy (u sv. Josefa to bylo přesně naopak: neznáme žádné jeho slovo, ale vidíme jeho skutky), měli bychom se častěji zamýšlet nad pravými, trvalými a věčnými hodnotami.

Současnost totiž potřebuje muže, jakým byl sv. Josef. Člověka tvrdé práce, prostého a poctivého srdce, skromnosti a obyčejného způsobu života.

Proč byl a je sv. Josef veliký před Bohem?

1. Pro svou ochotu plnit Boží pokyny. Třikrát o něm říká Písmo sv.: „Vstal.“ Když Bůh volal, „vstal, vzal dítě a jeho matku“. A učinil, co mu přikázal Boží hlas.

2. Pro své spravedlivé smýšlení. Nechce rozhlásovati chyby druhého, není pyšně povznesen nad hříchy jiných, ale má velkou lásku, která dokáže odpouštět a chápat.

3. Pro svou zbožnost. A ta se projevila činy. Sv.

Josef nebyl pobožný, ale skutečně zbožný muž. To znamená, měl správný vztah k Bohu, dával Bohu, co je Boží. Věděl, že Bůh je jeho Stvořitel a děkoval mu za to. Věděl, že je jeho Pán a proto mu sloužil. Věděl, že ho Bůh volá, a tak mu dával pravou odpověď.

Život sv. Josefa nebyl ani staromódní ani nmoderní. Stále má co říci i dnešní době. Jeho způsob života zůstává vzorem

pro každý život, který má mít cenu před Bohem. Jeho způsob života by mohl zachránit naše lidství, naše rodiny, náš svět.

Uděláme dobře, když se svěříme do ochrany tohoto velikého světce, který byl

tak věrný, že mu Pán Bůh mohl dát svou důvěru.

Josef Hudec, O.Cr., probošt

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

BARTOLOMĚJ – BEZ SENZACÍ PŘILNOUT K JEŽÍŠOVI

Generální audience Benedikta XVI.

O Bartolomějovi nemáme žádné důležité zprávy. Jeho jméno se nachází všdycky a pouze na zmíněných seznamech Dvanácti apoštolů a není středem žádného příběhu. Tradičně je však ztotožňován s Natanaelem: jméno, které znamená „Bůh dal“. Tento Natanael pocházel z Kány (srv. *J* 21,2) a je proto možné, že byl svědkem velkého „znamení“, které tam Ježíš vykonal (srv. *J* 2,1-11). Ztotožnění dvou postav je pravděpodobně motivováno skutečností, že tento Natanael ve scéně o povolání, podané v *Janově evangeliu*, stojí vedle Filipa, to znamená na místě, které v seznamech apoštolů, uváděných v ostatních evangeliích, patří právě Bartolomějovi. Tomuto Natanaelovi Filip sdělil, že našel „toho, o kterém psal Mojžíš v Zákoně i proroci. Je to Ježíš, syn Josefův z Nazareta.“ (*J* 1,45). Natanael, jak víme, mu odpověděl s nemalou podjatostí: „Může z Nazareta vzejít něco dobrého?“ (*J* 1,46a). Tento typ odmítnutí má pro nás svůj význam. Vyplývá z něho totiž, že podle židovských očekávání Mesiáš nemohl pocházet z tak zapadlé vsi, jakou byl právě Nazaret (viz též *J* 7,42).

Současně však vyzdvihuje svobodu Boha, který překvapuje naše očekávání, když se nechává nalézt právě tam, kde bychom se ho nenadáli.

Událost s Natanaelem nám poskytuje námět k další úvaze: v našem vztahu k Ježíši se nemáme spokojovat pouze se slovy. Filip ve své odpovědi adresuje Natanaelovi důležitou výzvu: „Pojď a podívej se!“ (*J* 1,46b). Naše poznání Ježíše potřebuje především živou zkušenost: svědectví jiných je zajisté důležité, poněvadž celý náš křesťanský život normálně začíná oznámením, které k nám přichází působením jednoho či více svědků. Potom však musíme být sami, osobně zapojeni do vnitřního a hlubokého vztahu k Ježíši.

Vraťme se ke scéně o povolání, kde nám evangelista referuje o tom, jak Ježíš, když spatřil přicházet Natanaela řekl: „To je pravý Izraelita, v kterém není lsti“ (*J* 1,47). Jde o chválu, která odkazuje na text Žalmu: „Šťastný je člověk... v jehož duši není klamu“ (*Ž* 32,2) a která v Natanaelovi vzbudí

zvědavost, takže s údivem odpoví: „Odkud mne znáš?“ (*J* 1,48a). Ježíšova odpověď není srozumitelná přímo. Říká: „Vi-

děl jsem tě dříve, než Tě Filip zavolal, když jsi byl pod fikovníkem.“ (J 1,48b). Je dodnes těžké dobrat se přesně smyslu těch posledních slov. Podle toho co říkají specialisté, je možné - vzhledem k tomu, že fikovník bývá zmiňován jako strom, pod nímž sedávali znalci Zákona, aby četli Bibli a učili – že se jedná o narážku na činnost tohoto druhu, které se Natanael věnoval ve chvíli svého povolání. Ať už je to jakkoli, to nejdůležitější z janovského vyprávění je průzračné vyznání víry, které učinil Natanael: „Mistře, ty jsi Boží syn, ty jsi král Izraele“ (J 1,49). Třebaže nedosahuje intenzity Tomášova vyznání, kterým se končí Janovo evangelium: „Pán můj a Bůh můj!“ (J 20,28), má Natanaelovo vyznání funkci úvodu celého čtvrtého evangelia. Je v něm podán první důležitý krok na cestě přilnutí k Ježíšovi. Natanaelova slova vynášejí na světlo dvojí, komplementární aspekt Ježíšovy identity: Je uznán jak ve svém výjimečném vztahu k Bohu Otci, jehož je jednorozeným Synem, tak také ve vztahu k Izraelskému lidu, za jehož krále je označen, jak to očekávanému Mesiáši přísluší. Nikdy nesmíme ztratit ze zřetele ani jednu, ani druhou z těchto složek, protože vyznáváme-li pouze Ježíšovu nebeskou dimenzi, riskujeme, že z něj učiníme éterickou a prcha-

vou bytost; a naopak, uznáme-li pouze jeho konkrétní historické zařazení, upadáme do přehlížení jeho božské dimenze, která jej určuje ve vlastním smyslu.

O následném apoštolském působení Bartoloměje-Natanaela nemáme přesné zprávy. Podle informace, kterou podává historik Eusebius ve čtvrtém století, jistý Pantaenus prý našel dokonce v Indii doklady o Bartolomějově přítomnosti (srv. *Hist.eccl.* V,10,3). V pozdější, středověké tradici se vžilo vyprávění o jeho smrti stažením z kůže, které se pak stane velmi populárním. Stačí pomyslet na známou scénu z *Posledního soudu* v Sixtínské kapli, ve které Michelangelo namaloval Bartoloměje, držícího v levé ruce vlastní kůži, na níž umělec zanechal svůj autorportrét. Jeho relikvie jsou uctívány tady v Římě, v kostele, který je mu zasvěcen, na Tiberském ostrově, kam je měl přinést německý císař Ota III. v roce 983.

Závěrem můžeme říci, že postava Bartoloměje i přes skrovnost informací, které o něm hovoří, stojí i nadále před námi, aby nám řekla, že přilnutí k Ježíšovi může být žito a osvědčeno i bez konání senzačních skutků. Mimořádným je a zůstává sám Ježíš, kterému je každý z nás povolán zasvětit svůj život i svou smrt.

NĚCO ZNOJEMSKÉ HISTORIE

Kostel sv. Petra a Pavla

Mirotlav – děkanství moravsko-krumlovské

Městečko Miroslav ve znojmském regionu je osídlení vývojového typu. Nachází se ve zvlněném terénu Bohutického lesa náležejícího k Brněnské vrchovině. Střed Miroslavi zabírá kotlinu

otevřenou k jihovýchodu, kterou protéká říčka Miroslávka. Vlastní obec Miroslav se skládá z několika místních sídlišť. Nejstarší z nich na severní terase s kostelem původně sv. Petra, je silnicovka zv. Česká

Ves – Pemdorf, další je silnicovka Pod Markovým kopcem, zvaná Václavov – Wenzelsdorf a Prostřední Ves – Mitterdorf na dně kotliny, která se rozkládá pod skalnatým útesem s tvrzí později přestavěnou na dnešní zámek.

Jak dokazují listiny krále Přemysla Otakara I. z roku 1222 existovala zeměpanská Miroslav již za vlády údělného knížete Vladislava Jindřicha (1197-1222) a byla v držení místní šlechty. Roku 1239 se připomíná v České Vsi kostel sv. Petra (druhý světec sv. Pavel přibyl až v baroku), další ves Václavov je znám až z roku 1368. Prostřední ves v kotlině je jako městečko označována až roku 1533. Držitelé miroslavského zboží se v průběhu let často střídali a r. 1692 je koupil premonstrátský klášter v Louce u Znojma a připojil je ke svému statku v Loděnicích.

Dnešní barokní kostel sv. Petra a Pavla stojí na terase v severozápadním cípu města v původní České Vsi. Byl postaven podle projektu neznámého architekta v letech 1722-1729 na místě původ-

ního kostela sv. Petra (zmiňovaného po prvé už r. 1244 s tímto zasvěcením). Je to jednolodní orientovaná stavba s lodí a odsazením trojboce uzavřeným kněžištěm a sakristií s oratoří v patře. Západní průčelí tvoří hranolová věž s točitým schodištěm. Hlavní vstup do kostela vede podvěžím, obdélníkovým pravoúhlým portálem se znakem loucké kanonie a letopočtem 1729. Uvnitř kostela jsou valené klenby s lunetami. Fasády kostela člení ploché liseny, výplně mezi nimi jsou prolomeny okny se segmentovými záklenky a kamennými ostěními.

Uvnitř kostela je 5 oltářů, v průběhu let částečně nově upravovaných. Na hlavním oltáři je mensa s tabernakulem z r. 1856 a na portálovém retabulu je obraz Loučení sv. Petra a Pavla, přemalovaný r. 1850, doplněný v nástavci sousoším Nejvyšší Trojice a sochami světců u paty sloupů. U čela lodi jsou oltáře sv. Václava a sv. Leopolda z 80. let 17. stol. Místo obrazu jsou dnes v retabulu sochy světců, nástavcích jsou původní obrazy. Na bocích podélně lodi je dvojice protějškových baldachýnových oltářů Panny Marie a Krista, které patří k původnímu vybavení z doby baroka. K původnímu zařízení patří také přizedná kazatelna, kamenná lastura křtitelnice s drobným sousoším a varhany z r. 1740 od brněnského varhanáře Antona Richtera. Volně jsou v lodi rozvěšeny obrazy z původních oltářů a drobné sochy pocházející z pol. 18. století.

Budova fary je jednopatrový dvou-takt zastřešený mansardovou střechou. Pochází z r. 1732 a navrhl ji také projektant kostela. Vchod je ozdoben kamenným portálem se znakem loucké premonstrátské kanonie a letopočtem 1732.

V. Pavlík

CHARITA

Masopustní průvod

V úterý 24.2. 2009 se uskutečnil tradiční masopustní průvod. Klienti stacionáře sv. Damiána vyrazili

v maskách do ulic města Znojma, aby podle starobylé tradice masopustním veselím uzavřeli období radovánek, plesů a veselic, po němž následuje čtyřicetidenní půst a příprava na velikonoce. „Trasa průvodu vedla z parkoviště u lázní, kde jsme se sešli asi v 9.15, poté jsme pokračovali na Horní náměstí, dále Obrokovou ulicí, pak přes náměstí TGM na Dolní Českou se zastávkami na OCH Znojmo a v kanceláři pana europoslance Železného“ uvedl instruktor Stacionáře Martin Kosík. „Zpět na Hradiště jsme jeli MHD z Komenského náměstí v 10.42. Pro klienty je to velké zpestření a vždy se na průvod moc těší.“ dodal Martin Kosík.

Klub COOLNA v Moravském Krumlově a ve Znojmě

Dne 16. února 2009 v Moravském Krumlově a 19. února 2009 ve Znojmě proběhlo slavnostní otevření nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Klubu COOLNA.

Posláním Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Klub Coolna je předcházení a snižování rizik sociálně nežádoucích jevů a minimalizace sociálních konfliktů spojených s životem v subkultuře či neorganizované skupině.

„Služba je určena dětem a mládeži do šestadvaceti let. Může k nám přijít kdokoliv, ale očekáváme především děti ze sociálně znevýhodněných rodin,“ dodala vedoucí Coolny Mgr. Karolína Bulová. „Nebudou platit žádné poplatky a nikdo nebude evidovat jejich docházku,“ upřesnila. **Všeobecným cílem Klubu Coolna,** je zlepšit kvalitu života cílové skupiny

předcházením nebo snížením sociálních rizik a vytvářením podmínek ke smysluplnému trávení volného času a tím předcházet vzniku sociálně patologických jevů.

Klub COOLNA v Mor. Krumlově, Břizová 254 je otevřen od **pondělí do pátku od 14:00 do 18:00 hod. kromě středy, kdy je Coolna zavřena.**

Ve Znojmě na Masarykově nám. 21 je otevřeno od **pondělí do pátku od 13:00 do 18:00 hod., ve středu je COOLNA zavřena.** „Otevírací doba se ještě může změnit, budeme reagovat podle potřeb uživatelů“ uvedla Bulová.

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

Ples v Moravském Krumlově

V pátek 13. února 2009 se v Hotelu Epopej uskutečnil ples dobrovolníků charity v Moravském Krumlově s názvem **Noc andělů.** Byl zamýšlený jako oslava andělů okolo nás a s námi a skutečně se i v tomto duchu vydařil. Celou spíš komorní slavnost zahájili žáci Základní školy

Mor. Krumlov Ivančická a děti ze sboru Rybičky polonézou. Byly předány tři Řá-

dy Kamarád za nezištnou pomoc a podporu vzdělávání dětí s těžkým handicapem – o. s. S.P.O.Z.I., paní Schwarzové z Panthers a zástupkyni Rodinných pasů rady JMK paní Ing. Janě Hrubé. Přípravu plesu na sebe bezvýhradně vzaly „tety“ ze speciálních tříd Základní školy Mor. Krumlov Ivančická, pořadatelskou službu zajistilo S.P.O.Z.I. o.s.,

Je těžké slovy vykreslit atmosféru plesu. Byl v Moravském Krumlově poprvé a byl tedy jakýmsi zkušebním projektem. Přesto se podařilo vytvořit atmosféru, ve které se hosté dobře bavili. A nám – organizátorům ukázal nové směry, nové možnosti a nové vazby.

Mgr. Lenka Ficová organizátorka plesu

MODLITBA, PŮST, ALMUŽNA

Postní doba je obdobím, kdy křesťané prohlubují svůj vztah k Bohu, bližním a k sobě samému. V každoročním „čekání“ na Velikonoce si připomínáme největší oběť dějin a podstatu křesťanské víry – Vzkříšení. Ani letošní rok v tomto nebude výjimkou. Na území olomoucké a brněnské diecéze bude však doba postní pro věřící obohacena o možnost návratu k starobylé postní tradici – almužně.

„Kdo se modlí, ať se postí. Kdo se postí, ať je milosrdný... Kdo chce nalézt Boží srdce otevřené, ať nezavírá svoje

před tím, kdo jej prosí“ (sv. Petr Chrysológ) je mottem akce, kterou pořádá Charita se souhlasem obou sídelních biskupů, Mons. Jana Graubnera a Mons. Vojtěcha Cikrleho. Věřící si na Popeleční středu nebo na první postní neděli budou moci ve svých farnostech vyzvednout skládací papírovou schránku, do které pak po celou dobu mohou ukládat peníze za věci, které si v době postu odřekli.

„Podstatou je, že člověk do malé papírové schránky vloží obnos přibližně ve výši ceny požitku, který si odřekl. Například dítě, když se vzdá čokolády, bonbónu nebo žvýkačky, dá do pokladničky tři koruny, dospělý za cigaretu ušetří pět korun. Tyto finance jsou pak použity na charitativní potřeby. Obdobné akce duchovní formace a doprovodného prožívání duchovní obnovy prostřednictvím staré postní praxe se pořádají již mnoho let v Anglii, Belgii, Německu, Rakousku, dokonce i v Polsku a na Ukrajině. Všude se setkávají s velmi kladným ohlasem,“ vysvětluje ředitel Diecézní charity Brno, Oldřich Haičman.

Ke konci postní doby, na Květnou neděli, věřící donesou svoji almužnu ve schránkách zpět do kostela, kde ji odevzdají. Peníze použije církev prostřednictvím Charity na pomoc lidem v nouzi a na podporu charitního díla. Na spodní stranu papírové schránky budou moci věřící napsat, jak nebo ve prospěch koho, by se mohla darovaná almužna použít. „Pro Charitu to budou velmi cenné informace o tom, jak věřící lidé vnímají sociální situaci lidí ve svém okolí nebo ve světě“, dodává ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Kepřt.

„Tato cesta duchovního prožitku je zvláště vhodný nástroj pro rodiny při prožívání postní doby s dětmi. Je mnoho cest, jak se uskromnit ve svých potřebách a

prospěť tím nejenom druhým, ale také sami sobě. Je v tom skrytý hluboký sociální rozměr křesťanské víry. Půst totiž obnovuje naše duchovní síly a umožňuje nám vnímat Krista skrze potřeby našich bližních v nouzi,“ uzavírá olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

Více informací mohou lidé získat ve svých farnostech při ohláškách nebo prostřednictvím místních farních či oblastních Charit.

Diana Tuyet-Lan Kosinová, Marek Navrátil

DOPIS NEMOCNÝM - NEJEN NEMOCNÝM

„Hospodine, Bože můj, v tebe doufám, nedej, abych byl zahanben.“

Je přirozenou vlastností každého člověka, že chce být šťastný, spokojený a tělesně i duševně zdravý. Když je člověk v takovém stavu, tak je schopen plnit svoje poslání na místě, kde žije. Situace se však změní, když člověk onemocní. Dokud je schopen dělat všechno, co dosud konal, je schopen se vyrovnat s potížemi. Čím víc však přibývá bolestí a zmenšují se schopnosti vyrovnávat se s tímto stavem, tím je všechno těžší. S tímto stavem se snadněji vyrovná ten, kdo byl zvyklý se učit ovládat a přemáhat v době, kdy se mu vedlo dobře, anebo ten, kdo si vždycky uměl najít správný přístup ke všem těžkostem a překonával je. Velmi těžko se s nemocí, která je těžká anebo dlouhá, vyrovnává mladý člověk, který měl velké plány a byl přesvědčen o své nenahraditelnosti.

Snadněji se také člověk vyrovnává v prostředí, na které je zvyklý a kde je spokojený. Obtížnější je, když musí jít do nemocnice, kde má málo soukromí, kde se musí podřídít pravidlům, která jsou mu cizí, a kde se musí podrobit úkonům, které jsou mu nepříjemné anebo i bolestivé. Velmi obtížné je vyrovnat se s nečinností a omezením pohybu. I po psychické stránce je člověk vystaven napětí, protože si

uvědomuje, že je nahraditelný, protože všechno běží dál i bez jeho přítomnosti.

Všechny tyto vnější i vnitřní okolnosti vybízejí člověka, aby se zamyslel nad sebou, nad smyslem svého života, nad tím, jak má nejlépe prožít přítomné chvíle, aby mu neuškodily, ale spíš prospěly.

Každá nemoc, kterou člověk prožije, má vliv, a ten je tím hlubší a trvalejší, čím je nemoc delší a těžší a čím víc při ní člověk přemýšlí o sobě a smyslu bolesti a života. Když se člověk snaží pochopit smysl všeho, co prožívá, vždycky se najde někdo, kdo mu ukáže cestu k Bohu. Uvědomí si jeho vlastnosti, jeho vztah k lidem a současně i smysl všeho, co prožívá. Když je člověk věřící a podle víry žije, snadněji se se vším vyrovnává, a i když mu zůstanou pro budoucnost nějaká omezení, naučí se s nimi žít tak, aby nezatěžoval lidi ve svém okolí. Věřící člověk stále spoléhá na Boha a na jeho pomoc a má jistotu, že ho Bůh nikdy neopustí.

Není třeba mít strach z budoucnosti a z toho, co nás čeká, protože spoléháme na to, že Bůh svojí prozřetelností řídí celý náš život, a i když se dostaneme do svízelné situace, dá nám všechno, co budeme v té chvíli potřebovat

O. Jos. Šik (Z časopisu Tomášek 6/97)

UČITELÉ CÍRKVE - 17. stol.

FRANTIŠEK SALESKÝ

Svátek 25.1.

Biskup, učitel církve, zakladatel řádu

Narozen: 21.8.1567 v savojsku, Francie; zemřel: 28.12.1622 v Lyonu, Francie;

Patron salesiánů; katolického tisku; spisovatelů;

Byl potomkem venkovského šlechtického rodu, vyznačujícího se františkánskou zbožností; už ve dvanácti letech se rozhodl pro kněžskou dráhu. Byl nejstarší z dětí; po něm přišlo ještě devět bratrů a sester. Studoval v Paříži a v Padově, kde ho cele prostoupil duch katolické reformy a ještě více vliv svatého Karla Boromejského; roku 1593 byl vysvěcen na kněze. Ženevský biskup de Granier, který musil utéci do Annecy, ho ihned posílá do kraje Chablais, jižně od Ženevského jezera, jehož obyvatelé byli po vpádu Bernských obrátců násilím na kalvínskou víru, aby je získal zpět ke katolictví. Už zde se projevil jako šlechtic ducha i srdce: představoval možnost syntézy nejhlubší zbožnosti a osobní svatosti se světskou aktivitou a kulturou. Líp než kázání se mu při této misionářské práci osvědčily letáky, které byly později sebrány a vydány pod názvem *Kontroverze*; v tu dobu uveřejnil své první dílo *Obhajoba standardy svatého Kříže*. Když biskup de Granier zemřel, František nastoupil r. 1602 na jeho místo; vysvěcen byl v Thorens, v kostele, kde byl pokřtěn.

Jako biskup patřil František Saleský k nejlepším pastýřům protireformace. Kromě práce spjaté s jeho biskupským úřadem kázal i mimo svou diecézi. Jeho nejslavnější postní a adventní kázání byla pronesena v Annecy, Paříži, Grenoblu. Po jednom z nich se setkal v Dijonu s Janou Františkou de Chantal; vzniklo zde hluboké, vroucí přátelství, které mu umožnilo uskutečnit jeden z jeho nejmilejších plánů – založení kontemplativního ženského řádu, který by zároveň sloužil chudým a nemocným. Jana de Chantal skutečně založila pod jeho vedením řád Navštívení Paní Marie, který neměl přísnou klauzuru, takže řeholnice, salesiánky, mohly volně navštěvovat každého, kdo potřeboval jejich pomoci; za Františkova života bylo založeno celkem dvanáct klášterů.

František Saleský nabyl při duchovní správě velikých zkušeností, kterých plně využil, když psal 1604 své první arcidílo: *Úvod do zbožného života*. Zbožnost zde není pojata jako strohý systém, nýbrž jako „příležitost konat hbitě a dobře skutky sloužící Bohu“. O této populární knize, která se dočkala nesčetných vydání, bylo řečeno, že je také „úvodem do francouzského jazyka“. Za dvanáct let vyšlo jeho druhé arcidílo, *Traktát o lásce k Bohu*, inspirované španělskými mystickými autory a osobními zkušenostmi; zdůrazňoval v něm shodu lidské vůle s vůlí Boží.

„Ženevský pán“, jak se Františkovi říkalo, odjel roku 1618 do Paříže vyjednat sňatek piemontského prince s francouz-

skou princeznou; byla to cesta triumfální, takovou úctu si mezitím získal. Přes své předčasně zničené zdraví doprovázel roku 1622 savojského vévodu k Ludvíku XIII., který byl tehdy v Avignonu. Na zpáteční cestě v Lyonu ho postihlo krvácení do mozku; den nato zemřel.

Kromě uvedených spisů máme od Františka Saleského Kázání, Duchovní rozmluvy, určené prvním salesiánkám, a

jedenáct svazků Dopisů. Všude se jeví jako dokonalý typ křesťanského humanisty; nesen františkánským optimismem, vytváří vztahy mezi Bohem a lidmi na vzájemné důvěře. Salesiánské hnutí, v němž se obráží jeho opravdová láska k bližnímu, našlo v minulém století věhlasného pokračovatele v Donu Boscovi.

(Z knihy J. Heyduk: *Svatí církevního roku*)

ROK SVATÉHO PAVLA - 2008/2009

Pavel v Arábii a jeho první kontakty s církví

Bezprostředně po události u Damašku apoštol Pavel odchází do Arábie (*Gal 1,17*). Uchýlil se Pavel do Arábie na určitý čas, aby byl o samotě po převratných událostech? Nebo měl úmysl tam konat misijní činnost? Nebylo vhodnější nejprve putovat do Jeruzaléma, aby se tam představil, nebo jít do Antiochie, aby navázal spojení s tamějšími křesťany? Později spatřujeme apoštola Pavla vyhledávat velká města, ve kterých

misijně působí a v nichž zřizuje církevní obce. Skutečnost, že putoval do nehostinné Arábie, se k němu, městskému člověku, nehodí. Zdá se, že ho zasáhl odpor nejen ze strany starých, nýbrž i ze strany nových souvěrců.

Po pobytu v Arábii se Pavel vrátil zpět do Damašku, odkud však musel uprchnout. O této události máme dva záznamy. Podle *Sk 9,23-25* jsou to židé, kte-

ří se snaží dopadnout Pavla, zatímco podle *2 Kor 11,32-33* místodržitel krále Arey se ho pokouší zmocnit. Svědectví Pavlova listu má samozřejmě přednost. Pohnutkou tohoto zákroku mohlo být udání u místodržitele, kterému s velkou pravděpodobností předcházela Pavlova misijní činnost mezi židy a proselyty, jež vedla k nepokojům.

Pavel se zřejmě vydal na cestu do Jeruzaléma hned po svém útěku z Damašku. Podle *Gal 1,18* se tato návštěva Jeruzaléma uskutečnila tři roky po události obrácení. O svém prvním pobytu v Jeruzalémě, kde strávil 15 dní, se vyjadřuje s velkou zdrženlivostí (*Gal 1,18-20*). Zmínuje pouze jeden důvod své návštěvy: „seznámit se“ s Petrem. Dává tak najevo, že se pokládá za povoláného apoštola, který je jemu rovný. Z formulace v *Gal 1,18* lze vyrozumět, co Pavel nemínil. Nechtěl si nechat potvrdit svůj apoštolský úřad, ani se nechtěl od něj nechat vyučovat v evangeliu. Proto šel teprve tři roky po události u Damašku k Petrovi, neboť si byl vědom bezprostředního pověření k hlásání evangelia od zmrtvýchvstalého

Krista. Ačkoliv záměrem jeho první návštěvy Jeruzaléma bylo seznámit se s Petrem, viděl tam i Jakuba, bratra Páně (*Gal 1,20*). Tento Jakub, jako přísný židokřesťan, se musel stát Pavlovým sokem. V každém případě jsou Petr a Jakub těmi, se kterými má Pavel znovu oficiálně co do činění při tzv. apoštolském sněmu (*Sk 15*) a ve spojení s „antiošským konfliktem“ (*Gal 2,11-14*).

V *Sk 9,26-30* je návštěva Jeruzaléma vylíčena odlišně. Barnabáš uvedl Pavla k apoštolům. Pavel všude směle mluvil ve jménu Páně a dostal se do sporu s řecky mluvícími Židy. Protože se ho pokoušeli zabít, byl donucen město opustit. Vazba Pavla na okruh apoštolů odpovídá Lukášovu záměru. I když se podle líčení *Gal* nedostal do sporů, je možné uvažovat, že jeho pobyt přesto nebyl bez rizika. Zvláštní pozornost si zasluhuje zmínka Barnabáše, neboť se účastnil též další Pavlovy cesty do Jeruzaléma (*Sk 15,1-35*). Sám Pavel tuto skutečnost zdůrazňuje v *Gal 2,1-10*. Lze si všimnout, že *Sk 11,29-30* hovoří ještě o jedné jejich společné cestě do Jeruzaléma, o níž se ale Pavel nikde nezmiňuje.

Ze společného setkání Pavla s Barnabášem se vyvinula dlouholetá spolupráce a přátelství. Barnabáš byl s největší

pravděpodobností věkem starší než Pavel a již před ním se stal křesťanem. Barnabáš byl levita původem z Kypru (*Sk 4,36*). S Pavlem měl tedy společné to, že pocházel ze židovské diaspory. Barnabáš patří mezi nejvýznamnější osobnosti prvotní církve. Jeho význam je mnohdy nedoceněn nebo na něj není brán zřetel. Jak v jeruzalémské, tak také v antiošské církevní obci vystupuje do popředí. Zjevně byl vhodným zprostředkovatelem mezi těmito dvěma centry raného křesťanství. Podle *Sk 11,25-26* to byl opět Barnabáš, který uvedl Pavla do církevní obce v Antiochii, kde se po nejprv začalo učedníkům říkat „křesťané“. Pavel byl nejspíše též v Antiochii uveden do základů křesťanské víry. Význam přijaté tradice pro svou teologii Pavel zdůrazňuje v *1 Kor 11,23a; 15,3a*. Převzetím tradice „poslední večeře“ (*1 Kor 11,23b-25*), „křestní praxe“ (*1 Kor 1,30; 6,11; 12,13; Řím 6,3-4*), formulace „christologického vyznání“ (*Řím 1,3b-4a*) a „prvokřesťanského hymnu“ (*Flp 2,6-11*) apoštol Pavel dokumentuje svoje spojení s tradicí prvotní církve a dotvrzuje, že jeho teologie musí být chápána z nemalé části jako výklad této tradice.

Doc.P.Mareček
(Katechetický věstník č. 7, šk. rok 2007/08)

INFORMACE - bude vás zajímat

Postní duchovní obnovu pro manžele,

pořádá Centrum pro rodinu a sociální péči Brno 13. - 14. 3.2009 v rekreačním středisku Drak v Křižanově na téma: Duchovní růst v manželství. Dvoudenní setkání nabízí manželům prostor pro ztišení, zamyšlení se nad duchovním rozměrem

manželství, svým vztahem k Bohu. Obnovu povede vojenský kaplan P. Martin Vařeka.. Přihlášky na tel. 542 217 464, nebo: bohumila.hudcova@centrum.cz

Jak povzbudit své dítě,

Dne 21. 3. od 9:00 do 14:30 pořádáme sobotní setkání rodičů na téma Jak po-

vzbudit své dítě, na kterém najdete posilu pro plnění jedné z nejnáročnějších životních rolí – rodičovství. Je určeno především rodičům, kteří absolvovali Kurz efektivního rodičovství v CRSP i v jiných organizacích. Otevřená jsou i těm, kteří se o efektivní výchovu teprve zajímají. CRSP Brno, Josefská 1, Malý sál.

Hyperaktivním a neklidným dětem a jejich rodičům,

nabízí CRSP Brno, Josefská 1 psychologické, speciálně pedagogické a sociální poradenství a tréninkové skupiny pro děti od 5 let a jejich rodiče.

Letní pobyty pro rodiny,

Klub přátel rodiny Brno Vás zve na letní pobyty pro rodiny, maminky s dětmi, prarodiče s vnoučaty a seniory. Pobyty se uskuteční v ČR i v Itálii, bližší informace a přihlášky na www.crsp.cz, nebo na tel. 542 217 464. Služby jsou poskytovány zdarma. Více informací www.crsp.cz nebo na tel. 542 217 464.

Těžce nemocný a etika

Kolegium katolických lékařů v Brně a občanské sdružení Hippokrates pořádají cyklus přednášek Těžce nemocný a etika

13.3. 2009 přednáší **Mons. ThLic Vojtěch Cikrle** biskup brněnský na téma: **Těžce nemocný a naděje**

Přednáška se koná v Centru dětských odborných zdravotnických služeb („Bílá poliklinika“), VI. posch., v Brně, Žerotínovo nám. 6 a začíná v 18,00 hod.

V Brně připomenou 400. výročí kněžského svěcení sv. Jana Sarkandra

Při příležitosti 400 výročí kněžského svěcení sv. Jana Sarkandra v Brně na Petrově bude v sobotu 21. 3. v 10.00 hodin slavena v katedrále sv. Petra a Pavla slavnostní bohoslužba za účasti apoštolského nuncia Mons. Diega Causera, moravského metropolity, olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera, a dalších českých a moravských biskupů.

S Brnem je světec spojen ještě jednou událostí – před kněžským svěcením 22.3. 1609 na Petrově přijal dne 19. března 1609 v kostele Nanebevzetí Panny Marie (u jezuitů) v Brně i jáhenské svěcení z rukou olomouckého biskupa Františka kardinála Dietrichštejna.

Informace o sv. Janu Sarkandrově, knězi-mučeníkovi (1576-1620), který byl svatořečen papežem Janem Pavlem II. v Olomouci dne 21. 5. 1995 jsou k dispozici např. na internetových stránkách

<http://www.ado.cz/poutni/sarkander/sarkander.htm>

OSOBNOSTI DĚKANSTVÍ

Miloslav Trmač zůstává v našich srdcích

Miloslav Trmač. Čestný občan obcí Hluboké Mašůvky a Kravsko, středoškolský profesor, historik, moudrý člověk a především pevnou víru po celý nelehký

život neskrývající křesťan. Ve chvílích nejtěžších, v nelehkých dobách ponižování a útisku se utíkal k Matce Boží do Hlubokých Mašůvek. Cestou jistě přemítal o

nových historických objevech, o člancích i publikacích, kterým pak pomáhal na svět. Od odchodu profesora Trmače na věčnost

uplynulo 22. ledna již patnáct let. Narodil se v Tišnově (18. 5. 1923), ale svou badatelskou a publikační práci věnoval převážně Znojemsku.

Roku 1956 absolvoval olomouckou Přírodovědeckou fakultu, obor zeměpis a Filosofickou fakultu, obor dějepis. Oženil se s Anežkou Novákovou z Přímětic, odstěhoval se s ní do Kravska a působil zde na základní škole až do odchodu do penze v roce 1983. Vzhledem ke svému náboženskému přesvědčení nesměl nikdy působit na střední škole, ale i na škole základní nemohl vyučovat svůj oblíbený dějepis. Učil zeměpis, kreslení, ruštinu, rýsování, hlavně však práce v dílnách.

Bibliografie jeho prací čítá přes tisíc položek. Od drobných článků až po obsáhlejší studie a samostatné brožury. Publikace ze Znojemska se týkaly hlavně Kravska, Hlubokých Mašůvek, Přímětic, Plenkovic, Mramotic, Žerůtek, Vranovské Vsi a Olbramkostela. Často psal do Lidové demokracie, Znojemska, do Znojemského zpravodaje a s jeho velmi zajímavými články jsme se mohli setkávat na počátku devadesátých let i na stránkách našeho Zpravodaje. Někdy, ve své skrom-

nosti, se podepisoval, a to i v publikacích, pouze iniciálami M.T. V novinách psal pod šifrou mvt.

Při práci badatelské vycházel z intenzivního studia v archivech. Dle informací dr. Karla Fily zůstane Trmačovo jméno navždy spjato s objevem textu horní části renesančního náhrobku Václava Lomnického z Meziříčí, umístěného pod kůrem chrámu svatého Mikuláše ve Znojmě.

Mnozí lidé dodnes vzpomínají na poutní zájezdy, které Trmač vedl s lidovou stranou často s odvážnou náboženskou náplní. Po roce 1989 plně využil svých rozsáhlých znalostí a stal se průvodcem zájezdů do poutních míst Mariazell, Maria Taferl, Maria Dreieichen, do italského Udine nebo do polských Vambeřic.

Pro lidi měl vždy pochopení a dovedl jim pomoci v jejich těžko řešitelných problémech. Mezi ty, kteří na něho dosud s velkou vděčností vzpomínají, patří i znojemský děkan Jindřich Bartoš, jemuž – dle jeho slov – poodhalením mnohých historických souvislostí osobně hodně pomohl milovat tento kraj. I já jsem si pana profesora pro jeho mimořádné znalosti i vesměs kladné povahové rysy velmi vážil.

Bohu díky za příkladný život a dílo profesora Miloslava Trmače!

Pavel Kryštof Novák

Setkání mládeže AIN KARIM

Uskutečnilo se tradičně v lechovickém kostele v sobotu 14.2. I přestože byl zrovna svátek sv. Valentýna se nás sešlo poměrně dost. Začali jsme růžencem, který plynule přešel ve mši svatou za dopro-

vodu znojemské hudební skupiny POKR. Mši svatou sloužil otec Šenkyřík, kázal o správném životě ve víře. Kázání jsme i přes délku poslušně vyslechli. Vydržet totiž celou dobu ve vymrzlém kostele bylo

opravdu obtížné. Naději na přežití v nás vzbuzovala pouze malá topení instalovaná do každé lavice.

Po mši následovala scénka našeho spolča, která se jmenovala "Sláva Kříži". Odměnění jsme byli potleskem, který nám dodal pocit, že vynaložená snaha nebyla zbytečná. Absolvovali jsme též malé občerstvení v podobě buchtíček a koláčků, které proběhlo za družných hovorů po scénce. Teplý čaj každý z nás uvítal!

Ohlášky a adoraci jsme vydrželi s drkotajícími zuby a bundami zapnutými co nejvíce ke krku. Zatleskali jsme moderátorům Honzovi a Lídě a vydali se do svých domovů. Příjezdy domů jistě vypadali velmi podobně, ku příkladu já jsem ihned obsadila místo u topení a uvařila si teplý čaj, doufajíc že dříve rozmrznu.

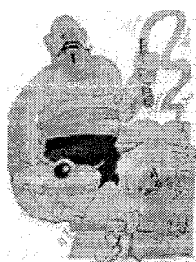
Ani mráz nám však nezabránil ve spokojenosti z celého setkání.

Karolína Kolářová

KARIKATURY BOHA ANEB JAKÝ BŮH NENÍ... (Dokončení)

To, co si mnoho lidí představuje pod pojmem Bůh, Bohu díky neexistuje (Karel Rahner)

Bůh trapič

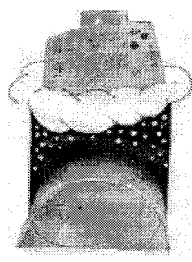

Takový bůh si v lidském utrpení přímo libuje. Kdo se má dobře, měl by mít pomalu pocit viny a honem si nějaké trápení vyrobit. Člověk s takovou představou působí tísnivě, i

když se může vykázat náročnými asketickými výkony. Možná v nich vidí prostředek k získávání zásluh a božího uznání, potvrzení své hodnoty, proto je tolik vyhledává.

Ale: Bůh nám sice neslibil, že ze světa odstraní veškeré trápení. Ani křesťanovi se utrpení nevyhne. Slíbil však sílu a pokoj, aby nás nezdrtilo. Již SZ nás ujišťuje, že "z rozmaru lidské syny nepokoří ani nezarmoutí" (Pláč 3,33). V evangeliích Ježíš nemoci nerozdával, ale uzdravoval.

„Cosi“ nad námi

Podle tohoto pojetí je Bůh jen vysoká inteligence, vyšší moc, vesmírná všepromikající energie.

Ale ne živá bytost, s níž je možné žít ve vztahu.

Člověk sice rozumem uznává, že Bůh může existovat, ale nekomunikuje s ním. Tento bůh nezná cit. Nemá soucit ani se mnou ani se světem.

Ale: Bůh je živou osobou, se kterou můžeme mít osobní vztah. Přichází v Ježíši Kristu na Zem, aby člověka oslovil, dal se mu poznat, nabídl mu svou pomoc a cestu k sobě. Křesťanská víra není jen uznáním Boží existence nebo ztotožněním se s naukou o Bohu, ale navázáním a prohlubováním osobního vztahu s Bohem. Je to život s Bohem.

Vydáno ve spolupráci s Pastoračním střediskem při Pražském arcibiskupství. Autor textu Kateřina Lachmanová a kolektiv. Ilustrace Jan Šnejdar.

Meditovat znamená číst evangelium tak dlouho, až můžeme říci:

To, co je tu napsáno, je můj život.

Albert M. Besnard

K ZAMYŠLENÍ

„Změna podnebí nemění mravy. Neopustí-li nedokonalý člověk sám sebe, stane se sotva lepším na jiném místě.“

Ještě jsem neviděl nikoho, kdo by se byl z pouti vrátil lepší. Chodit po poutích hovoří sice velmi zvědavosti, ale přináší s sebou málo užitku.

Kdo jedná špatně, nespasí se útekem před svou špatností. Právě tam, kde se bude cítit bezpečným, nalezne v sobě obávaného nepřítele.

Tělesné neduhy vyléčí změna podnebí jen zřídka, duševní neduhy nikdy. Zlo, které je v tobě, musíš vyhostit nebo před ním prchnout. Mravní nemoc, která tě trápí, je zaviněna tebou a ne místem. Zlo je tedy

třeba léčit změnou vlastního já a ne změnou místa.

K tomuto cíli musíš jít však cestou, po které za tebou nemůže jít ani ďábel, ani tvá vášeň: je to cesta od nepravosti k ctnosti. To je jediný lék proti tvému neduhu. Jinde budeš marně hledat!

Místo samo o sobě neudělalo ještě nikoho svatým. To, že byl někdo v Jeruzalémě, neznamená ještě nic a nezasluhuje chválu. Chválu zasluhuje jedině to, žil-li v Jeruzalémě dobře. Neklamnou známkou ducha nestálého a vyhýbajícího se sebezáporu je snaha stále měnit místa.

(Z knihy G. Hevenesi: Jiskry sv. Ignáce)

ZVONY JSOU HLASEM CÍRKVE

Z dopisu otce biskupa Vojtěcha Cikrleho duchovním správcům brněnské diecéze

Zvony neodmyslitelně patří ke křesťanské tradici a k naší kultuře, která byla a je křesťanstvím utvářena. Hlas zvonů může pomoci k prohloubení osobní víry skrze modlitbu; povzbuzuje při zvonění k tichému zastavení a rozjímání o událostech spásy a k setkání s Ježíšem Kristem a jeho církví.

Hlas zvonu:

- ✓ Oznamuje Kristovo vzkříšení o velikonoční vigílii – součást liturgie
- ✓ Vyzývá k modlitbě Anděl Páně. (V době velikonoční Raduj se královno nebeská.)
- ✓ Zvěstuje výkupnou smrt Pána Ježíše v pátek v 15 hodin.

- ✓ Svolává církev na bohoslužebné shromáždění.
- ✓ Oznamuje proměňování při mešní liturgii.
- ✓ Doprovází a vybízí k modlitbám za zemřelé při úmrtí (původně při umírání) a při pohřbu.
- ✓ Slavnostně doprovází mimořádné události a náboženské průvody.

Počínaje pátkem 27. února 2009 obnovují všude tam, kde se to již neděje, a přitom je to technicky možné, tradici pátečního zvonění kostelních zvonů v 15 hodin.

Toto zvonění v době smrti Pána Ježíše zve k modlitbě a rozjímání o díle vykoupení a k přijetí plodů jeho života, smrti a zmrtvýchvstání.

Tak, jako jsou kostely obrazem církve, jsou zvony hlasem církve.

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

• Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

• Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů je během kázání **program pro předškolní děti** v sakristii.

• Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.

• Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

• Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

• Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

• Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.

• Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.

• Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

• Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže je do 19 h **adorace**.

• Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích **dětská mše**.

• Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

• Každý pátek v 17 h je v Příměticích **dětská mše**

• Každý první pátek v měsíci v kostele sv. Markéty v Příměticích je příležitost ke krátké adoraci po mši sv. v 18 h. Během adorace je možnost přistoupit ke svátosti smíření.

• Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve spo-

lečenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

• Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici mše sv.** v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.

• **V zimním období** budou mše sv. ve všední dny v Příměticích, Kuchařovicích, a Mramotících posunuty o hodinu dříve v 17.00 h.

PŘIPRAVUJE SE

• 1.3. **1. neděle postní**; v 15 h **křížová cesta** v 16 h na faře u sv. Mikuláše **přednáška** Ing. J. Šenkýře: **Jak chránit děti před negativními vlivy na internetu**.

• 4.3. v 16.30 h v kapitulním sále dominikánského kláštera pokračuje **přednáška o. Efréma OP Křesťanská mystika**, tentokrát na téma „svatost“.

• 5.3. ve 20 h **adorace** u sv. Mikuláše před 1. pátkem.

• 6.3. **první pátek** – u sv. Jana Kř. u kapucínů mše sv. v 8 a 17 h; adorace do 10h a pak od 14 h; sv. zpověď od 15 h.

• 7.3. **První sobota** v Hl.Mašůvkách měsíční pouť; v 15 h německá mše svatá, v 16.30 h křížová cesta a v 17 h měsíční pouť, mši sv. celebruje P. Jan Peňáz, farář z poutního místa Křtiny; autobus ze Znojma odjíždí v 16 h.

• 8.3. **2. neděle postní**; v 15 h **křížová cesta** v 16 h na faře u sv. Mikuláše **přednáška**: Ing. Jiří Stuchlý **Víra a psychika**.

• 15.3. **3. neděle postní**; v 15 h **křížová cesta** v 16 h na faře u sv. Mikuláše **přednáška**: P. Z. Šilhánek **Sv. Klement**

Hofbauer – letošní 100. výročí jeho sva-
tořečení, 15.3. – jeho úmrtní den.

- 15.3. v 15.00 h. v **Popické kapli** mě-
síční modlitba za víru v příhraničí, pěší
tentokrát nepůjdou.

- 19.3. **Slavnost sv. Josefa** – v 18 h
v louckém kostele mše sv.

- 22.3. **4. neděle postní**; v 15 h **křížo-
vá cesta** v 16 h na faře u sv. Mikuláše
přednáška: Prof. PhDr. P. Osolsobě **Kdo
byl sv. Augustin? O jednom z největších
církevních učitelů.**

- 25.3. **Slavnost Zvěstování Páně** –
v 18 h v louckém kostele mše sv.; u sv.
Jana Kř. u kapucínů mše sv. v 8 a 17 h.

- 27.3. v pátek večer se uskuteční **tra-
diční pěší noční pouť ze Svatého Ko-
pečku na Svatý Hostýn**; V 18 h bude
mše sv. na Svatém Kopečku u Olomouce
a poté se vyrazí na pouť, která bude za-
končena ranní mší sv. na Svatém Hostýně;
v pátek odpoledne se odjíždí z Louky na
tuto pouť do Olomouce.

- 28.3. zve FATYM na **Pochod pro
život do Prahy**. Účast na tomto pochodě

vnímejme jako odpověď na mimořádně
důležitý pastýřský list našich biskupů. Ce-
lý text najdete na www.fatym.com.

- 29.3. **změna času na letní** – hodiny
se posouvají o 1 hodinu dopředu.

- 29.3. **5. neděle postní**; v 15 h **křížo-
vá cesta** v 16 h na faře u sv. Mikuláše
přednáška: Mgr. L. Koubek **Indie – to je
svět ve světě.**

- 29.3. – 5.4. **Týden modliteb za
mládež**, vyvrcholí setkáním mládeže
v Brně na Petrově.

- 2.4. ve 20 h **adorace** u sv. Mikuláše
před 1. pátkem.

- 3.4. **1. pátek** – u sv. Jana Kř. u ka-
pucínů mše sv. v 8 a 17 h; celodenní ado-
race; sv. zpověď od 15 h

- 4.4. **diecézní setkání mládeže**
v Brně na Petrově.

- 4.4. **1. sobota** – měsíční pouť v Hl.
Mašůvkách v 18 h; autobus ze Znojma
pojede v 17 h.

- 5.4. **Květná neděle** – ve 14.30 h kří-
žová cesta na Hradiště.

KŘÍŽOVÉ CESTY V POSTNÍ DOBĚ:

- u sv. Mikuláše	každou postní neděli v 15 h (v 16 h na faře naučný pro- gram – přednáška
- u sv. Kříže	v pátek v 17.20 h a v neděli ve 14 h
- u sv. Jana Kř.	každou středu a pátek ráno v 7.30 (přede mší sv.)
- u sv. Václava	každou neděli v 17 h
- v Mramotících	v neděli ve 13.30 h a ve středu přede mší sv.
- v Kuchařovicích	v neděli ve 13.30 h a ve čtvrtek přede mší sv.
- v Příměticích	v neděli ve 13.30 h a v pátek přede mší sv.
- v Gránicích	na Květnou neděli 5.4. ve 14.30 h
(na Hradiště)	na Velký pátek 10.4. ve 21 h

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní
adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. e-mail kaniajindrich@volny.cz

Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá
autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být
totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5. - Kč.

Tisk POLYGRAF Znojmo